

det dog måssee var at tage Ordene altfor strengt, naar man vilde sige, at disse Personer ikke, da Loven udkom, vare frie for Børnepligt, men at de vare Børnepligt underkastede. Men det forekommer mig, at det er ganske klart, at de ikke kunne være Børnepligt underkastede efter den Orden og paa den Maade, som Loven indeholder, og, naar de ikke ere det, saa er der ingen Børnepligt, som kan anvendes paa dem. Den Børnepligtiges Forpligtelse til at tage virkelig Tjeneste bestemmes efter Loven ved Udskrivning, som foregaaer efter Aldersklasser. Den, som ikke bliver udskrevet i den Aldersklasse, hvorefter han skulde møde, kan under visse Omstændigheder faae Udsættelse og skal saa møde 2 Gange derefter, men saa bliver det efter hans daværende Sundheds- og Legemsstilstand at bedømme, om han kan bruges til Tjeneste, og i hvilken Grad han kan det. Men de her omtalte Personer kunde jo aldeles ikke underkastes nogen Udskrivning eller nogen Behandling ved Sæssionerne i en Række af de Aar, som kom nærmest efter den Tid, da Loven var udkommen; thi, da de allerede vare inde til Tjeneste, kunde de ikke paany udskrives til samme. De kunde ikke fritage sig for den Tjenestepligt, de engang havde paataget sig, og Staten vilde heller ikke fritage dem; vilde Staten have fritaget dem, saa havde de jo vistnok ret gjerne seet det, men, da de vare underkastede en allerede eksisterende Tjenestepligt, saa var den Maade at opfylde Børnepligten paa, som Loven af 12te Februar 1849 har begrundet, ikke paa dem anvendelig. Ligesom saaledes Loven af 12te Februar 1849 ikke paa dem kunde anvendes, hvilket ogsaa er den eneste Marsag, hvorfor de hidtil ikke ere blevne behandlede paa Sæssionen, og det nu anses fornødent at udgive en ny Lov derom, saaledes vise ogsaa de senere udkomne aarlige Udskrivningslove, at de ganske vare udenfor den Klasse, som ved Sæssionen skulde behandles. Der er i den foreløbige Lov af 29de October 1849, som blev stadfæstet ved endelig Lov af 9de Juni 1850, og der er Loven af 5te Juli 1850, der angik dem, som skulde udskrives i 1851, udtrykkeligt nævnt, at det er alle de Personer, som efter Forordningens §§ 12 og

17 skulde underkastes Børnepligten. Den 12te Paragraph taler om dem, som ere 22 Aar gamle, § 17 om dem, som befindes for svagelige eller undermaalige paa den Tid, da de skulde behandles som 22aarige, og hvis endelige Behandling derfor blev udsat til det paafølgende Aar, og dersom de ogsaa da fandtes svagelige eller undermaalige, til Aaret derefter. Men heller ikke dette er jo anvendeligt paa dem. Den Udskrivningslov, som er senest udkommen, angaaende Sæssionen for 1853, som holdes i dette Aar og angaaer dem, der skulde udskrives for 1853, taler ogsaa kun om dem, som staae for Udskrivning efter Frd. 12te Februar 1849. Den høitagtede Justitsminister anførte, hvorledes dog de, der opholdt sig i Udlandet, kunde være Udskrivning underkastede, naagtet de ikke have været nogen Behandling underkastede, enten da de vare 22 Aar gamle eller i de nærmest paafølgende Aar. Men den derom givne Bestemmelse, som i Grunden er yderst favorabel for de Børnepligtige, som opholde sig i Udlandet, indeholder blot, at de ere aldeles frie for Tjeneste, saalænge de ere i Udlandet, men naar de komme tilbage inden deres 32te Aar, skulde de behandles som 22aarige; det er en speciel Lov for dem, som i det Hele er meget favorabel, da det i de fleste andre Stater, hvor der findes Conseription Sted, gjøres til Pligt for dem, der opholde sig i Udlandet, at komme tilbage; men det synes ikke at kunne være anvendeligt paa de ompurgte Personer; det var for dem en naturlig og retlig Umulighed, at de kunde blive udskrivne i den Orden og efter den Maade, som Loven bestemmer. Der maasaa ogsaa for dem begrundes en ganske ny Udskrivningspligt og en ganske ny Maade, saavel med Hensyn til Omfanget som med Hensyn til Maaden, hvorpaa den skal gjennemføres, og Spørgsmaalet er altsaa nu, om der dertil er Anledning, og dette forekommer det mig ikke, at der er. Det kan ikke paa nogen Maade lægges dem til Last, at de ikke ere blevne Udskrivningen underkastede umiddelbart efter Loven af 12te Februar 1849. De have med den Bevidsthed, at de ikke ved deres Fødsel vare Børnepligten underkastede, taget Tjeneste for Andre paa en Tid, da denne Lov